

Głos

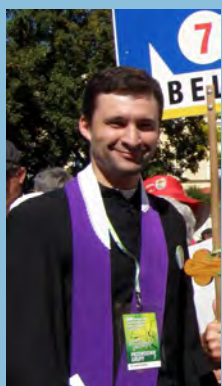
św. Antoniego

Miesięcznik parafii p.w. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
www.antonii.kuria.lublin.pl

MOTTO MIESIĄCA

Polskę oplata sieć pątniczych szlaków krzyżujących się i powiązanych ze sobą węzłkami sanktuariów. Powinniśmy być Bogu za to wdzięczni. Wdzięczność tę można wyrazić, nawiedzając święte miejsca, a jeszcze bardziej - przyjmując w nich to wszystko, co w nich Bóg dla nas przygotował.
Ks. Rafał Buchinger

MODLITWA – OFIARA – WIARA XXXV PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

Pieszna Pielgrzymka na Jasną Górę to czas, kiedy można choć na te kilka dni oderwać się od zwykłej szarej codzienności, obowiązków domowych i zawodowych i spojrzeć z innej perspektywy na swoje życie i wiarę. Rekolekcje w drodze, bo takie imię nosi również pielgrzymka, są szczególnym czasem, w którym łączą się ze sobą modlitwa, ofiara i wiara. Jeśli w naszym życiu brakuje doświadczenia modlitwy, dotknięcia Pana Boga w modlitwie, to na pielgrzymce jest to możliwe.

Każdy dzień pielgrzymowania jest naznaczony modlitwą od codziennego pacierza, przez różaniec, aż do tej najważniejszej, czyli Eucharystii, którą pielgrzymi przeżywają codziennie. Niezwykłym doświadczeniem działania modlitwy w życiu człowieka są sytuacje, kiedy ktoś z ludzi przyjmujących na nocleg pielgrzymów prosi o modlitwę, a za kilka dni przysyła wiadomość z podziękowaniem, bo sytuacja się rozwiązała. Tego na co dzień w życiu trudno doświadczyć. W naszym życiu bardzo trudno jest

przyjmować krzyż cierpienia czy choroby. Na pielgrzymim szlaku pątnicy dobrowolnie podejmują ofiarę i przemieniają ją w modlitwę. Niektórzy całą drogę, niemal od pierwszych chwil, borykają się z poranionymi stopami, cierpią z powodu pryszczy, a mimo to zawijają stopy w bandaże, wstają i stawiają następne kroki do Tronu Matki, bo wierzą w sens i wielkość modlitwy połączonej z ofiarą cierpienia.

Pielgrzymka jest również doskonałym czasem, kiedy można wzmocnić swoją wiarę przez nowe spojrzenie na nią, na przeżywanie jej w życiu i w tym pomagają konferencje, a także świadectwa ludzi, dzięki którym człowiek widzi wyjście z różnych trudnych sytuacji życiowych. Swoją wiarę można także umocnić widząc bezinteresowną dobroć ludzi, z którymi się idzie w grupie, czy napotkanych przechodniów na szlaku pielgrzymkowym, którzy przygotowują posiłki, przyjmują na noclegi albo podadzą kubek wody. Zjawiskiem bardzo budującym jest coraz większa liczba młodzieży na pielgrzymim szlaku, co cieszy serce, że młodzi ludzie mają odwagę i chcą swoje życie łączyć z Chrystusem.

Ks. Leszek Sałaga

W czwartek 27 czerwca 2013 r. rozpoczął się Tydzień Maryjny, przygotowujący do uroczystości 64. rocznicy cudu lubelskiego. 28 czerwca czuwanie przed Obrazem Matki Bożej Płaczącej po wieczornej Mszy św. prowadzone było przez naszą parafię. Modlitwę różańcową prowadziły p. Alfreda Tudruij, p. Urszula Swatowska i p. Teresa Chłopaś wraz z innymi członkami Żywego Różańca. Czuwanie zakończyło się Apelem Jasnogórskim, który prowadził ks. Proboszcz Adam Lewandowski (na zdjęciu). Obecni byli także nasi kapłani—ks. Proboszcz Stanisław Róg i ks. Leszek Sałaga.

64. rocznica cudu lubelskiego, 3 lipca, zbiegła się z 25. rocznicą koronacji obrazu Matki Bożej Katedralnej oraz z jubileuszem 65-lecia kapłaństwa arcybiskupa seniora Bolesława Pylaka.

Na uroczystości przybyli liczni arcybiskupi i biskupi. Głównym celebrazem był arcybiskup Zygmunt Zimowski z Watykanu, Przewodniczący Papieskiej Rady ds. Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Chorych, który również wygłosił homilię.

Pod koniec Mszy św. abp senior Bolesław Pylak ze wzruszeniem wspominał czas cudu, którego sam był świadkiem. Przywołując historię sprzed kilkudziesięciu lat, czas komunistycznego terroru i wielkiej ufności wierzących, ks. Arcybiskup podkreślał, że z „Matką Najświętszą zawsze zwyciężymy”.

Ewa Kamińska

Serdecznie dziękujemy wszystkim autorom pięknych świadectw o pielgrzymce Jasną Górę. Każde z nich jest bardzo cenne i ma niepowtarzalną wartość. Jesteśmy wdzięczni tym bardziej, że zostały one napisane praktycznie *natychmiast*, gdyż było bardzo mało czasu do wydania naszej parafialnej gazetki. Wszystkie razem tworzą bogatą paletę osobistych doświadczeń. Są autentycznym wyznaniem wiary w Boga i miłości do Maryi i tak bardzo nawiązują do tegorocznego hasła pielgrzymki „Z wiarą przez życie”.

Osobiście uważam pątników za bohaterów ze względu na wyjątkowy upał i związane z nim uciążliwości. Sama odprowadzałam pielgrzymów tylko do Strzeszkowic i wiem, jak trudno się idzie w takiej temperaturze, choć 3 sierpnia nie była ona tak wysoka, jak w następane dni.

Szczególnie dziękujemy ks. Leszkowi Saładze, który mimo zmęczenia, zdążył jeszcze przed urlopem przysłać nam swoje świadectwo. Ks. Leszek, przewodnik grupy siódmej, w pierwszy dzień w sposób niezwykle rzeczowy i spokojny zapoznawał pielgrzymów z regulaminem i zasadami obowiązującymi w czasie wspólnych 12 dni w drodze do Pani Jasnogórskiej.

Pielgrzymka jest wielką tajemnicą. Mimo wielkich trudów, wywołuje

Decyzją Arcybiskupa Stanisława Budzika ks. Prałat Marian Matusik zwolniony został z obowiązków wikariusza. Pozostaje z nami w charakterze rezydenta. Dziękujemy Księdzu Marianowi za ofiarną pracę duszpasterską. Za wszelkie dobro gorące Bóg zapłać!

Po rocznym urlopie w charakterze wikariusza wrócił do nas ks. Mariusz Salach, którego ponownie serdecznie witamy w naszej wspólnocie.

Naszej Drogiej Siostrze Reginie Nagowskiej z okazji Imienin życzymy obfitości łask Bożych, zdrowia, wytrwałości, sił i pogody ducha.

Gorące Bóg zapłać za wszelki trud, dobroć, życzliwość i uśmiech.

pragnienie, by iść dalej, nie rozstawać się z grupą, w której tworzy się poczucie więzi.

Dzięki Radiu eR i sprawnie działającej stronie internetowej, filmom, pięknym zdjęciom i żywym relacjom można było śledzić z daleka przebieg pielgrzymki, a także wysłuchać konferencji, które w tym roku głosił ks. Artur Godnarski zaangażowany w inicjatywę "Przystanek Jezus". Można było jednocześnie z pątnikami w sposób duchowy poprzez modlitwę, codzienną Mszę św. i przyjęcie Komunii św. w ich intencji, a także uczestnictwo w Apelu Jasnogórskim w Archikatedrze Lubelskiej.

Ile zawdzięczamy naszym pielgrzymom, tego nikt nie wie. Ufam, że ich trud, a także ofiarność gospodarzy podejmujących pątników zostanie sownie wynagrodzona według Bożej miary.

KALENDARIUM

3 września – Św. Grzegorza I Wielkiego (540-604)

Został wybrany w 590 roku na stolicę Piotrową. Dla Kościoła pozyskał Wizygotów, ariańskich Longobardów, Galów oraz brytyjskich Anglosasów. Odnowił życie kościelne, zreformował i ujedynił liturgię i śpiew kościelny. Od jego pontyfikatu pochodzi zwyczaj odprawiania 30 Mszy świętych za zmarłych zwanych „gregoriańskimi”. Spuścizna, którą pozostawił, wywarła poważny wpływ na kształtowanie się myśli chrześcijańskiego Zachodu. Należy do czterech wielkich doktorów Kościoła Zachodniego.

4 września – Bł. Marii Stelli i Towarzyszek

Pierwsze nazaretanki przybyły do Nowogródka w 1929 r. Zajęły się tam wychowaniem religijnym i edukacją dzieci i młodzieży. Po zajęciu tych ziem przez Niemców nastąpiła masowa eksterminacja ludności żydowskiej i Polaków. 18 lipca 1943 r. Niemcy aresztowali ponad 120 osób. Nazaretanki z Nowogródka podjęły wówczas decyzję o ofiarowaniu swego życia w zamian za przeznaczonych na rozstrzelanie Polaków. Większość z aresztowanych wywieziono ostatecznie na roboty do Rzeszy. Zagrożony egzekucją był jednak jedyny kapłan w tej okolicy, ks. Aleksander Zienkiewicz. Siostry ponowiły gotowość do oddania życia w jego obronie. 31 lipca 1943 r. siostry otrzymały wezwanie na komisariat. Tego samego dnia zostały wywiezione za miasto. Nie mogąc znaleźć dla nich miejsca na egzekucję, zabrano je z powrotem na komisariat. 1 sierpnia 1943 r. rozstrzelano je w lesie obok miasta. Najstarsza z sióstr (bł. Maria Stella) miała 55 lat, najmłodsza - 27. Zarówno ks. Zienkiewicz, jak i pozostali uwięzieni ocalili.

8 września – Narodzenie Najświętszej Maryi Panny – Matki Bożej Siewnej

Pismo Święte nie wspomina o narodzinach Maryi. Tradycja jednak przekazuje, że Jej rodzicami byli św. Anna i św. Joachim, którzy mimo sędziwego wieku nie mieli potomstwa. Gorliwie prosili Boga o dziecko. Bóg wysłuchał ich próśb i sprawił, że Anna urodziła córkę, Maryję. Została Ona zachowana od zepsucia grzechu. Przez całe życie posiadała jednak wolną wolę, jak każdy człowiek. Dopiero Jej zaufanie, posłuszeństwo i pełna zawierzenia odpowiedź na Boży głos sprawiły, że chwała Ją wszystkie pokolenia.

13 września – Św. Jana Chryzostoma (~350-407)

Zwany jest potocznie Janem Złotoustym. Był patriarchą Konstantynopola, najwybitniejszym kaznodzieją Kościoła greckiego. Urodził się w Antiochii. Pochodził z arystokratycznej rodziny chrześcijańskiej. Osierocony wcześniej przez ojca był wychowywany głównie przez matkę. Studiował filozofię i retorykę. W roku 369 przyjął chrzest i poświęcił się studiom Pisma Świętego i zdecydował się na prowadzenie życia pustelniczego. Z powodu nadmiernych umartwień zachorował i musiał powrócić do Antiochii. W 386 r. przyjął święcenia kapłańskie. Przez 12 lat głosił kazania w głównych kościołach Antiochii. Uzyskał wtedy sławę najwybitniejszego mówcy i przydomek Złotoustego. Z polecenia cesarza Arkadiusza został wybrany, wbrew swojej woli, na patriarchę Konstantynopola. Zreformował życie tamtejszego Kościoła, zlikwidował dotychczasowy przepych domu biskupiego, walczył z nadużyciami wśród biskupów i kapłanów. Mnichom nakazał stałe przebywanie w klasztorze i prowadzenie ascetycznego życia. Zakładał szpitale i hospicja dla ubogich. Jego radykalizm przysparzał mu sporo wrogów, którzy skazali go na wygnanie do Bitynii, i doprowadzili do usunięcia z urzędu. Zmarł z wycieńczenia podczas marszu na miejsce wygnania. Jego ostatnie słowa miały brzmieć: „Bogu za wszystko dzięki”.

S. Konstancja

„Czas to miłość” – mówił Ksiądz Kardynał Wyszyński. Ten czas na realizację przykazania miłości przez ostatnie pięć lat przeżywałam w Waszej wspólnocie parafialnej. To dużo, a zarazem mało... ale na pewno był to czas bardzo bogaty w doświadczenia.

Wiele się nauczyłam w pracy parafialnej i katechetycznej. Bardzo dobrze pracowało mi się z dziećmi, które mogłam uczyć przez pięć kolejnych lat. Widziałam jak z małych drugoklasistów wyrosły na prawie już młodzież, przerastając mnie wzrostem... Będzie mi ich teraz brakowało!

Staralam się wykonywać jak najlepiej powierzone mi obowiązki, zarówno przez Przełożonych zakonnych jak i Księdza Proboszcza. Po tych pięknych latach, znowu spędzonych pod patronatem św. Antoniego zostałam skierowana do pracy w Kazimierzu Dolnym. Przede mną kolejne, niełatwe wyzwania. Podjęłam się ich z wiarą w Bożą pomoc i modlitwę wielu życzliwych osób.

Pisząc te słowa jestem już w Kazimierzu, poznaję nowe obowiązki, ale pamiętam o parafii św.

Antoniego! Dziękuję w tym miejscu Księdzu Proboszczowi za współpracę, za wszelkie dobro, jakiego doświadczyłam i wyrozumiałość z jego strony wobec moich słabości. Wdzięczna jestem też wszystkim kapłanom, z którymi przez te lata dane mi było pracować, a także moim Współsiostrom. Wielkiej życzliwości i ciepła doświadczyłam też od wiernych parafian, którym za każdą pomoc, uśmiech i dobre słowo dziękuję.

Zapraszam na wypoczynek w pięknym Kazimierzu. Polecam się modlitwie i o niej również zapewnię u stóp Matki Bożej Kazimierskiej. Szczęść Boże!

KS. PRAŁAT SZYMON SZLACHTA

Serdecznie witamy w naszej wspólnocie parafialnej ks. Prałata Szymona Szlachtę, który przybył do nas z parafii Boby, gdzie od 1999 r. był proboszczem.

W ciągu zaledwie kilku lat zaskarbił sobie serca parafian, którzy chętnie włączali się w budowanie duchowego i materialnego oblicza parafii oraz w pomoc innym parafiom. W Bobach przeprowadzono wiele prac remontowych: m.in. malowanie kościoła, wymianę okien na plebanii i w kaplicy w Wandalinie, ocieplenie plebanii, wymianę ogrodzenia na cmentarzu parafialnym, a także odnowienie tabernakulum i XVII-wiecznego obrazu Matki Bożej. Prace renowacyjne neogotyckiego kościoła w Bobach

zostały nagrodzone „Laurem konserwatorskim” w 2006 roku.

Ks. Prałatowi, którzy czas emerytury pragnie spędzić w naszej parafii, życzymy wielu łask Bożych i ludzkiej życzliwości.

PIELGRZYMKA DO CZĘSTOCHOWY

Małgorzata Kacprzak

W piątek 21 czerwca rano pod opieką s. Augustyny dzieci z rodzicami i babciami wyruszyły na pielgrzymkę do Częstochowy. Wyjechaliśmy z modlitwą i pieśnią na ustach. Przed Częstochową zatrzymaliśmy się w Gidlach – małej miejscowości, gdzie w kościele oo. Dominikanów znajduje się cudowna figurka Matki Bożej. Historia sanktuarium zaczęła się wiosną 1516 r., kiedy rolnik Jan Czecek wyorał z ziemi na swoim polu dziewięciocentymetrową figurkę Matki Bożej z Dzieciątkiem na ręku. Wziął ją do domu i schował w skrzyni. Jakiś czas później cała jego rodzina straciła wzrok. Sąsiedzi, litując się nad ich nieszczęściem, wynajęli do posługi pobożną kobietę. Któregoś dnia zauważyła światło i poczuła zapach kadzidła wydobywającego się ze skrzyni. W środku znalazła figurkę. Zaniosiła ją do kościoła i pokazała księdzu. Ten powiedział, że figurkę należy umyć i pozostawić w kościele. Kobieta zrobiła, jak kazał ksiądz, a wodę z obmycia zabrała ze sobą i przemyła nią oczy ociemniałym. Wszyscy nagle odzyskali wzrok. Od tej pory zaczęły do Gidli przybywać tłumy pątników, którzy modląc się proszą o łaskę uzdrowienia. Bardzo wielu tę łaskę otrzymuje, o czym świadczą liczne wota ofiarowywane Matce Bożej.

Po Mszy św. przy ołtarzu MB Gidelskiej wyruszyliśmy do Często-

chowy, gdzie po zakwaterowaniu odprawiliśmy Drogę Krzyżową na Wałach i poszliśmy się pokłonić Pani Jasnogórskiej. Po kolacji wróciliśmy do Kaplicy na Apel Jasnogórski. Mieliśmy szczęście, że mogliśmy się modlić tuż przed samym Obrazem Matki Bożej Częstochowskiej. Głęboko przeżyliśmy to spotkanie. Maryja patrzyła w oczy każdemu z nas. Była smutna i prosiła o modlitwę.

Następnego dnia zwiedziliśmy Bazylikę, Arsenal, Bastion św. Rocha, Salę Rycerską, Muzeum i Skarbiec. Tego dnia odbywała się kolejna pielgrzymka Dziecięcych Kółek Różańcowych. Przed klasztorem występował zespół „Dzieci z Brodą”. Potem ze wszystkimi dziećmi spotkał się bp Antoni Długosz, który śpiewając i tańcząc porwał wszystkich do radosnego chwaleń Boga. Modlitwę prowadziła Madzia Buczek. Uroczystej Mszy św. przewodniczył bp Antoni Długosz. On też wygłosił homilię, której słowa były konkretne i jednocześnie łatwo wchodzące w ludzkie serca. Wszyscy czuliśmy obecność Ducha Świętego oraz głębokie wzruszenie. Z oczu płynęły łzy radości ze spotkania z Bogiem.

Po pokłonieniu się Matce Bożej wracaliśmy do Lublina naładowani pozytywną energią, siłą, miłością i postanowieniem poprawy. Z radością i ufnością patrzymy w przyszłość, czekając na kolejne spotkanie z Panią Jasnogorską.

Fot. Aneta Stachyra

KALENDARIUM

14 września – Podwyższenia Krzyża Świętego

W 326 roku św. Helena prowadziła poszukiwania w Jerozolimie drzewa Krzyża Świętego. Odnaleziono wówczas trzy krzyże, ale nie potrafiiono wskazać krzyża Zbawiciela. Biskup Jerozolimy, św. Makariusz, nakazał położyć kolejno trzy krzyże przy łożu umierającej kobiety. Chora została uzdrowiona dopiero za trzecim razem i ten krzyż uznano za prawdziwy Krzyż Chrystusa.

15 września – Matki Bożej Bolesnej

Hymn *Stabat Mater* służy Bolesci Maryi. W jego końcowej zwrotce znajdują się słowa: *Chcę pod krzyżem stać przy Tobie, Z Tobą łączyć się w żalobie i wylewać zdroje łez.*

Serce ludzkie szuka pociechy i znajduje ją przede wszystkim u Matki, bo wie, że Ona kocha szczerze i gorąco.

17 września – Św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego (1822-1895)

Był arcybiskupem metropolitą warszawskim. Prowadził systematyczną pracę nad odrodzeniem religijnym i moralnym archidiecezji. Założył Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi. Odważnie bronił wolności Kościoła i uciśnionego ludu. Po upadku powstania styczniowego został zesłany przez władze carskie do Jarosławia nad Wołgą. Po dwudziestu latach odzyskał wolność, ale bez możliwości powrotu do Warszawy. Przez 20 lat przebywał w Dźwiniacze w diecezji lwowskiej. Pełen pogody ducha, prostoty, pokory i ubóstwa organizował misje ludowe, urządzał rekolekcje, głosił kazania, spowiadał, szerzył cześć Najświętszej Maryi Panny, dbał o III Zakon św. Franciszka. Wygnanie, intensywne prace w Dźwiniacze, trudne warunki życia, nadwreżyły organizm arcybiskupa. Zmarł on w pałacu bpa Jana Puzyny w Krakowie. Beatyfikacji Zygmunta Szczęsnego Felińskiego dokonał w 2002 roku Jan Paweł II, a kanonizacji Benedykt XVI w 2009r. Obecnie szczątki św. Zygmunta znajdują się w podziemiach archikatedry warszawskiej.

Prymas Stefan Wyszyński powiedział o Nim: *Wstąpcie do katedry, zejście do podziemi, tam leży człowiek, o którym mówiono, że przegrał, a to jest zwycięzca.*

KALENDARIUM

18 września – Św. Stanisława Kostki (1550-1568)

Był synem kasztelana zakroczymskiego. W wieku 14 lat razem z bratem został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Łączył naukę z głębokim życiem religijnym. Wbrew woli rodziców uciekł do Bawarii do aby wstąpić do jezuitów. Św. Piotr Kanizjusz wysłał go do Rzymu, gdzie został przyjęty do nowicjatu. Wzorowym życiem, duchową dojrzałością i rozmodleniem budował swoje otoczenie. Mając 18 lat złożył śluby zakonne. Zmarł w następnym roku w opinii świętości. Beatyfikowany został w roku 1670, kanonizowany w 1726.

21 września – Św. Mateusza Apostoła Pierwszego Ewangelisty (+ I w.)

Mateusz pełnił urząd celnika, kiedy spotkał Jezusa i został Jego uczniem. Tradycja przypisuje Mateuszowi autorstwo pierwszej Ewangelii, napisanej w języku aramejskim.

Ukazuje ona dzieje Jezusa Chrystusa w perspektywie wypełnienia się starotestamentowych zapowiedzi i prorocत्व w osobie Bożego Syna. Boski Pomazaniec przychodzi na świat, by jako Emmanuel być Bogiem żyjącym wśród swojego ludu. Jedność między Bogiem, a ludźmi ma swoje odbicie w relacjach międzyludzkich. Ich celem jest wzajemna miłość i szacunek. U św. Mateusza znajdujemy przełomowe wezwanie do miłości drugiego człowieka. Dobro czynione drugiemu człowiekowi jest również czynieniem go samemu Bogu.

23 września – Św. o. Pio (1887-1968)

Był włoskim kapucynem. Od 1916 r. przez ponad 50 lat przebywał w San Giovanni Rotondo, gdzie służył Bogu i ludziom. Był człowiekiem nieustannej modlitwy. Większość dnia spędzał w konfesjonale. Miał m.in. dar czytania w myślach, uzdrawiania, bilokacji. 20 września 1918 roku otrzymał stygmaty. Rany, które przez 50 lat pozostawały otwarte i krwawiły, zagoiły się tuż przed jego śmiercią. W 1956 r. otworzył Dom Ulgi w Cierpieniu. W roku 1999 został beatyfikowany, a w 2002 kanonizowany przez Ojca Świętego Jana Pawła II.

MODLITWA PRZYNOŚI OWOCE

Kazimiera Flis

Sierpień tego roku był gorący nie tylko w sensie dosłownym, ale także ze względu na przypadające w tym miesiącu rocznice. 1 sierpnia Godziną W rozpoczęliśmy obchody 69. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego.

Trwało ono 63 dni i pochłonęło tysiące ofiar, zarówno walczących jak i ludności cywilnej. Naszym obowiązkiem jest pamięć o tamtych wydarzeniach. Dobrze byłoby, gdyby każdy Polak mógł odwiedzić Muzeum Powstania Warszawskiego, w którym można poznać historię przebiegu tego powstania, ale niemalże odczuć fizycznie atmosferę tamtych dni poprzez np.

przechodzenie przez podziemny kanał, odgłosy wystrzałów i bomb, oglądanie ekspozycji multimedialnych i filmów archiwalnych, drukowanie ulotek czy zapoznanie się z listami.

Kolejny ważny dzień, to 14 sierpnia. W 1941 roku św. Maksymilian Kolbe zakończył życie zabity zastrzykiem fenolu po 14 dniach konania w bunkrze głodowym w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz, składając ofiarę za współwięźnia Franciszka Gajowniczka. Tak bardzo kochał Niepokalaną, że chciał być dla Niej starty na proch. Życzenie jego wypełniło się, gdyż ciało świętego zostało spalone w krematorium. Beatyfikacji Maksymiliana Kolbego dokonał Paweł VI 17 października 1971 r., a 10 października 1982 r. kanonizował go Jan Paweł II.

Na cmentarzu parafii św. Agnieszki na Kalinowszczyźnie znajduje się kaplica pw. Św. Maksymiliana Marii Kolbego, dlatego każdego 14 dnia sierpnia odprawiana jest tam Msza św. i odmawiany jest Różaniec w intencji wszystkich zmarłych.

Wielkie i wspaniałe święto Wniebowzięcie

NMP przeżywamy 15 sierpnia. Ta data związana jest z jeszcze jednym, wspaniałym dla Polaków wydarzeniem – tzw. Cudem nad Wisłą, czyli pokonaniem w 1920 r. wojsk bolszewickich pod Warszawą.

Przez całe lato, a w naszej archidiecezji w sierpniu, do Matki Bożej Jasnogórskiej zdążają piesze pielgrzymki, pokonując setki kilometrów. Wiele z nich przychodzi na dzień Imienin Matki Bożej Częstochowskiej 26

sierpnia. W sierpniu wiele osób podejmuje zobowiązanie do abstynencji, do czego od 1984 r. gorąco zachęca i apeluje Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Apostolstwa Trzeźwości. W tym roku miesiąc trzeźwości przeżywany jest pod hasłem: „Ojciec – świadek wiary i trzeźwości”.

31 sierpnia obchodzimy 33. rocznicę podpisania porozumienia w Gdańsku między komisją rządową a komitetem strajkowym. Powstała wówczas „Solidarność”. Jednym z 21. postulatów było udostępnienie środków masowego przekazu przedstawicielom wszystkich wyznań. Od 21. września 1980 r. w każdą niedzielę jest transmitowana Msza św. radiowa w bazylice Świętego Krzyża w Warszawie.

Szczęście Boże!